

Ἀπὸ πολλοῦ οἱ ἀποβλέποντες μετὰ θλίψεως εἰς τὴν κατάστασιν εἰς ἣν περιέστη ἡ ἐν Ἑλλάδι Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία καὶ κηδόμενοι τῆς ὑπολήψεως αὐτῆς θεώρουν μεταξὺ τῶν ὀλιγίστων ἱκανῶν ἱεραρχῶν μας ὡς καταλληλότετον ἀρχηγὸν αὐτῆς ἐν ἐνδεχομένη περιπτώσει χηρείας τοῦ μητροπολιτικοῦ τῶν Ἀθηνῶν θρόνου τὴν σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Κεφαλληνίας κ. Γερμανὸν τὸν Καλλιγᾶν, οὗ ἡ ὑποψηφιότης ἀπ' ἐαυτῆς φυσικώτατα προέκυψεν εὐθύς μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Μητροπολίτου Προκοπίου.

Τὴν κοινὴν ταύτην πεποιθήσιν ἐνέπνεεν ὁ χαρακτήρ, τὸ φρόνημα, ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ ἐγνωσμένη ἱκανότης τοῦ διακεκριμένου ἱεράρχου. Ἐκ Λειβαθοῦς τῆς Κεφαλληνίας καταγόμενος, τέκνον πτωχῶν γονέων ἀνῆλθεν εἰς τ' ἀνώτατα τῆς Ἐκκλησίας ἀξιώματα χάριν εἰς μόνην τὴν ἀδιαφιλονείκητον αὐτοῦ ἀξίαν. Περαιτώσας τὰς σπουδὰς αὐτοῦ ἐν τῇ ἐν Χάλκῃ Θεολογικῇ Σχολῇ, διέπρεψεν ὡς Γραμματεὺς τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Πατριαρχείου ὡς ἐφημέριος τῆς ἐν Μασσαλίᾳ Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, κατακτήσας ἀμέριστον τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ἀγάπην πάσης τῆς αὐτόθι κοινότητος. Προχειρισθεὶς δὲ εἰς Ἀρχιεπίσκοπον τῆς ἰδιαιτέρας του πατρίδος, ἀπέδειξε δι' ἔργων τί δύναται νὰ πράξῃ σώφρων, νοήμων καὶ φιλοπρόδος ποιμενάρχης, ἐμπνεύσας εἰς τὸν ὑπ' αὐτὸν κλῆρον τὴν ἐμπρέπουσαν πειθαρχίαν καὶ ἀξιοπρέπειαν καὶ προικίσας τῇ ἀτομικῇ αὐτοῦ πρωτοβουλίᾳ καὶ ἐνεργείᾳ τὴν νῆσον διὰ φιλανθρωπικῶν καταστημάτων, εὐεργετικωτάτων εἰς τὸν τόπον. Ἡ εἶδησις τῆς ὑποψηφιότητος αὐτοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ παρήγαγεν εἰλικρινῆ λύπην, διότι οἱ συμπολιταὶ του στεροῦνται ποιμενάρχου πρὸς ὃν ἔτρεπον ἀπεριόριστον ἀγάπην καὶ σεβασμὸν καὶ οὐτινος ἢ ἀντικατάστασις ἀποβαίνει λίαν δυσχερῆς.

Δυστυχῶς οἱ τὰ πάντα ἐκμεταλλευόμενοι καὶ τὰ πάντα ρυποῦντες, οἱ ἐννοοῦντες διὰ τοῦ βορβόρου νὰ καλλιεργήσωσι τὴν πολιτικὴν των ὑπαρξίν, διεγείροντες ταπεινὰ αἰσθήματα φθόνου καὶ φυλετικῆς ἀντιζηλίας καὶ παντοίας μοχθηρὰς καὶ ἀνοήτους διαδόσεις διασπείροντες προσεπάθησαν νὰ καταστήσωσιν ἀντικείμενον ὀχλαγωγίαις καὶ τὴν παρούσαν σοβαρὰν τῆς Ἐκκλησίας περίστασιν. Ἀλλὰ τὸ ὄνομα τοῦ διαπρεποῦς ἱεράρχου τῆς Κεφαλληνίας, ὃπερ ἀσεβῶς προσεπάθησαν ν' ἀναμίξωσιν εἰς τὸν παταπὸν ἀγῶνα των εἶνε πολὺ ὑψηλὰ, καὶ ὁ βορβόρος ὃν ἀναταράττουσι μὲ τὰ ἐμπαθῆ πολιτικὰ των μίσση δὲν δύναται νὰ φθάσῃ μέχρις αὐτοῦ. Ὁ ἀρχιεπίσκοπος Γερμανός, ἐὰν κληθῆ εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν τῶν Ἀθηνῶν θρόνον, θὰ εἰσέλθῃ ὡς ἀρχηγὸς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς θύρας πάντοτε καὶ οὐδέποτε διὰ τοῦ παραθύρου. Θὰ εἰσέλθῃ προσκαλούμενος καὶ ὄχι ἐπιζητῶν· θὰ εἰσέλθῃ ἐπιτελῶν ὑψιστον πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὴν Ἐκκλησίαν κηθῆκον καὶ οὐχὶ ἐλαυνόμενος ὑπὸ φιλοδόξων σκοπῶν· θὰ εἰσέλθῃ ὅπως μεριμνήσῃ ἀφιλοκερδῶς ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων καὶ οὐχὶ ὅπως ἀποταμιεύσῃ ἑκατοντάδας χιλιάδων δραχμῶν χάριν τῶν κληρονόμων του. Εἰς τοὺς γινώσκοντας δὲ τὸν χαρακτήρα καὶ τὴν ἀξίαν τοῦ διακεκριμένου κληρικοῦ, οὐδεμία ἀπομένει ἀμφιβολία, ὅτι ἡ πρωτεύουσα θὰ ἐννοήσῃ εὐθύς ἀπὸ τῶν πρώτων ἔργων του τὴν θέλησιν καὶ τὴν δραστηριότητα τοῦ νέου ποιμενάρχου τῆς καὶ θ' ἀνακράξῃ ἐν χαρᾷ: «Τοιοῦτος ἔπρεπεν ἡμῖν Ἀρχιερεὺς!»

Οἷα διαφορὰ καιρῶν! Οἱ ἅγιοι τῶν πρώτων αἰώνων τοῦ Χριστιανισμοῦ ἄνδρες ταπεινοί, πρᾶοι, ἀνεξίκακοι, ἀπεχώρουν εἰς τὰς ἐν τῇ ἐρήμῳ σκῆτας των.

Οἱ σημερινοὶ ἅγιοι χωρὶς νὰ ἔχουν τὰς ἀνωτέρω χριστιανικὰς ἀρετὰς ἀποχωροῦν... ἐκ τῶν συνεδριάσεων.

Οἱ τότε ἅγιοι ἐμιμοῦντο τὴν εἰρηνικὴν πολιτείαν τοῦ Χριστοῦ. Οἱ σημερινοὶ μιμοῦνται τὴν φιλοπόλεμον πολιτείαν τοῦ κ. Δηλιγιάννη.

Οἱ τότε ἐξήσκουν τὴν ἀγαθοεργίαν· οἱ σημερινοὶ ἐξασκοῦν τὴν κωλυσιεργίαν.

Οἱ τότε ἦσαν ἱκανοὶ νὰ γείνωσι μάρτυρες τῆς πίστεως· οἱ σημερινοὶ εἶνε ἱκανοὶ νὰ γείνωσι μάρτυρες... μονομαχίας.

Τελειότατοι τύποι τῶν σημερινῶν ἀγίων ἀνεφάνησαν δύο κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας. Ὁ ἅγιος καὶ ἀθλοφόρος Μεθόδιος Σύρου κατὰ πρῶτον λόγον καὶ ὁ ἅγιος καὶ ὀσιος Νεόφυτος Τριφυλλίας.

Ὁ ἅγιος Μεθόδιος ἔθετό ἀνέκαθεν κατὰ νοῦν νὰ γείνη τέλειος μιμητὴς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Ἡ ζωνρὰ ἐπιθυμία του ἦτο νὰ ὀνομασθῆ μίαν ἡμέραν σκεῦος ἐκλογῆς, ὡς ὁ ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν, καί, ἂν ἡ θέσις του τοῦ τὸ ἐπέτρεπε, νὰ μεταβληθῆ εἰς κάλλιπν.

Διὰ τοῦτο οὐδεμίαν ποτὲ παρέλειψε περίστασιν, ὅπως ἀναμιγνύηται ἀναφανδὸν εἰς τὴν πολιτικὴν, ὅπως ψηφοφορηθῆ, ὅπως συνδέῃ τὸ Εὐαγγέλιον μὲ τὸν ἐκλογικὸν κατάλογον, ὅπως μεταβάλλῃ τὸ λογικὸν του ποιμνιον εἰς ποιμνιον... ἐκλογικόν.

Ὁ ἅγιος Σύρου μετέφερε τὴν πολιτικὴν καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἠθέλησε νὰ καταστήσῃ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, ἧς μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Μητροπολίτου προέστατο ὡς ἀντιπρόεδρος, εἰς Σύνοδον... κοινοβουλευτικὴν.

Ὁ ἅγιος Τριφυλλίας εἶνε ἔκτακτον παράρτημα τοῦ ἐκτάκτου ἀγίου Σύρου. Ἡ Θεία Πρόνοια ἡ πανσόφως γινώσκουσα νὰ τοποθετῆ ἕκαστον πρᾶγμα εἰς τὴν θέσιν του, ἔλαβεν ἰσως ὑπ' ὄψιν τῆς τὸ ὄνομα τῆς χώρας καὶ τὴν θεώρησε κατάλληλον διὰ νὰ τὸν θέσῃ ἐκεῖ ποιμενάρχην.

Ἡ ζωνρὴς αὐτῆ τῶν ἀγίων διὰ τῆς διαγωγῆς τῆς κατέστησε τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὴν κοινωνίαν ἀνάστατον ἀπὸ τινων ἡμερῶν.

Ὁ ἅγιος Σύρου παρακωλύει τὰς συνεδριάσεις τῆς Συνόδου, ὑποβάλλει τὴν παραίτησίν του ἀναμιγνύεται εἰς ὀχλαγωγικὰς διαδηλώσεις, δημηγορεῖ πρὸς τοὺς διαδηλωτὰς καὶ δηλοῖ, ὅτι προτίθεται ν' ἀνέλθῃ εἰς τὸν Γολγοθᾶν. Ἐν τῷ μεταξύ ἀνέρχεται τὰς κλίμακας τῶν ἀντιπολιτευομένων βουλευτῶν καὶ βουλευέται μετ' αὐτῶν περὶ τῆς ἀντιδράσεως.

Ὁ ἅγιος Τριφυλλίας, εἰς οὗ τὸ ποιμνιον ἀνήκει καὶ εἰς ἄσπιλος ἀμνός — ὁ κ. Σωτηρόπουλος — παρακολουθεῖ τιθασσὸς τὸν ἐν ἀγιότητι συνάδελφόν του εἰς τὸν σκολιὸν αὐτὸν δρόμον.

Ἄλλ' ἡ Πολιτεία ἔχει καὶ αὐτὴ μερικὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα κατὰ τῶν ὁποίων δὲν ἰσχύει ἡ θαυματουργὸς δύναμις τῶν ἀγίων, καὶ ἀφοῦ ὁ Χριστὸς δὲν ἠθέλησε νὰ καταλύσῃ τὸν νόμον, ὡς εἶπεν ὁ ἴδιος, πολὺ ὀλιγώτερον δύναται νὰ καταλύσωσιν αὐτὸν οἱ ἐπίσκοποι. Καὶ οἱ ἅγιοι, ὅτινες εἶνε ἀμφίβαλον ἂν γινώσκωσιν ἐπακριβῶς τὰ ἀρθρα τοῦ συμβόλου τῆς πίστεως θὰ εὐρεθῶσιν εἰς τὴν δυσάρεστον ἀνάγκην νὰ μάθωσι μερικὰ ἀρθρα τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.